

Don Bosco

Teresio Bosco¹

Stručný životní příběh

Výše uvedená kniha pojednává o životopise kněze, který svůj život zasvětil mládeži na ulici. Převážně se zajímal o chlapce, které neměli kam jít, kde spát, co jíst a posléze i pracovat. Vybudoval pro ně oratoř, kde se mohli scházet, učit se katechismus, číst, psát, počítat a taky si hrát. Po celou dobu měl veliké problémy; např. od malička se svým bratrem Antonínem. Bosco totiž radši studoval, než pracoval na poli, což Antonínovi vadilo. Musel si vyslechnout spoustu nepříjemných slov. Když mamce Markétě řekl, že chce na kněze, tak mu to bylo zatrženo, protože by to stálo moc peněz. Nakonec se do semináře opravdu dostal hlavně díky otci Calossovi, který ho přijímá a začíná ho vyučovat základům. Ovšem netrvá to dlouho, protože otec Calosso umírá. Když k jeho smrtelné posteli Bosco přichází, dostává klíče od skříňky, kde je dostatek peněz k tomu, aby mohl dostudovat. On však tyto peníze nepřijme, i když měl svědky, že to bylo Calossovo přání a dokonce s tím souhlasili i příbuzní otce Calossa.

Chodil 5 km vzdálené školy, tedy za den nachodil 20 km, protože se vracel domů na obědy a pak zpátky do školy na odpolední vyučování. Ani ve škole nebyl spolužáky nejlépe přijat, ale všechno to dokázal překonat a kluky usměrnit a naučit se při tom pokoře. Proto, že neměl peníze, chtěl vstoupit do kláštera. Nakonec se mu zdál sen, že by to nebylo vhodné, a tak vstupuje do semináře a 5. června 1841 byl vysvěcen na kněze. Ani po skončení studií problémy neustaly, ba naopak. Měl problémy se světskou mocí i klérem. Ovšem na vzdory tomu všemu dokázal po větších i menších problémech vybudovat pro hochy oratoř ve Valdoko, kde je učí základům gramotnosti, tak i katechismu, společenským pravidlům a hrám.

Chtěl založit kongregaci salesiánů, ale protože byl přijat zákon na rozpuštění řádů, nebylo to možné. Nakonec našel řešení, resp. mu ho sdělil jeho největší odpůrce – městský prefekt, když umírá na cholera a Don Bosco za ním jde, aby mu udělil svátosti na cestu na věčnost. Kongregaci salesiánů – po vzoru sv. Františka – opravdu zakládá.

Tak toto bylo alespoň stručně k jeho cestě ke kněžství a životní dílo. Přišlo mi to hodně důležité, proto tomu věnuji největší část. Tato kniha je psaná tak, že je rozdělena do kapitol, resp. podkapitol, které reflektují konkrétní situace a příběhy. Nejde tu všechny popsat zvlášť, i když by za to stály. Přesto bych jich rád několik popsal:

Zajímavé příběhy

Don Bosco měl hodně darů. Jedním z největších byly sny, kde se mu ukazovala budoucnost i duše hochů. Asi nejdůležitější sen byl v jeho mládí, kdy se mu zjevila paní, která mu řekla: „Ne násilím a bitím, ale mírností a láskou“. Chtěl, aby mluvila konkrétněji, ale ona mu řekla, že ve svůj čas všechno pochopí.

Jeho velkým přítelem byl Aloise Comollo. Vsadili se, že ten, kdo dříve zemře, půjde tomu druhému říci, zda je spasen – pokud mu to Bůh dovolí. Comollo zemřel ještě v semináři 2. 4. 1839. V noci z 3. a 4. dubna se ozval strašný rachot, všichni okolo se vyděsili, rozrazily se dveře a Bosco jasně rozeznal Comollov hlas: „Bosco, spasil jsem se“. Tuto větu opakoval 3x. Don Bosco se tak vylekal, že vážně onemocněl a několik měsíců churavěl. Sám přiznává, že tato sázka nebyl dobrý nápad a že do věcí mezi nebem a zemí se člověk nemá plést.

1 BOSCO, Teresio. *Don Bosco*. Řím, 1989, 427 s., Zpracováno na podkladě italského originálu: Teresio Bosco, *Don Bosco*, LDC, Torino, 1975.

Začalo se rozhlašovat, že je blázen. On však nechal do kočáru nastoupit své odpůrce a poručil kočáru, ať jede. V blázinci se divili, že místo jednoho (Boska), přijeli hned dva. Dlouho trvalo, než se to všechno vysvětlilo.

Když se rozmohla cholera, Bosco slíbil chlapcům, že pokud budou v milosti posvěcující, tak se nenakazí. Tak se i stalo. Jeho chlapci pečovali o nemocné, aniž by se někdo nakazil. Někteří lidé ho pak díky tomu považovali za svatého.

Dona Bosca postihla tuberkulóza. Vypadalo to, že brzy zemře, ale na hojnou a hlubokou přímluvu svých hochů se uzdravil a slíbil jim, že od teď patří jeho život jen jim, protože za to, že je zdraví, vděčí právě jim, resp. jejich modlitbám.

Jeho heslo bylo: „Dej mi duše, ostatní si vem“

Moje hodnocení knihy

Moje hodnocení knihy je kladné. Je čtivě psaná, čitelně členěná. Je dobře rozeznáno, co je přímá řeč, co vychází z jeho zápisu – z Pamětí. Je pravda, že mám Boska hodně rád, je to můj birmovací patron a i vzor. I to určitě ovlivnilo moje hodnocení. I tak bych ale tuto knihu doporučoval i ostatním čtenářům. Velice také doporučuji velmi podařený film, který o tomto světci pojednává a také podobné publikace, jak např.: Světec Don Bosko², Don Bosco: etické teorie a principy práce s lidmi³.

Jediná nevýhoda je rozsah této publikace, 427 stránek mi dalo opravdu zabrat. Ale jak jsem výše uvedl, světec je mi milý, a tak jsem se do toho pustil. Obsah je tak krásný, že stojí za to ji dočíst do konce a nechat se inspirovat svatým životem tohoto velkého muže, kterým Bosko byl a v salesiánech vlastně pořád je.

Základní datace:

- Narodil se 15./16. srpna 1815
- 1. svaté přijímání přijal 26. března 1826
- 5. června 1841 vysvěcen na kněze
- 31. ledna 1888 umírá. V tento den slaví také církevní svátek.
- Blahořečen 2. června 1929 papežem Piem XI.
- Svatořečen 1. dubna 1934 papežem Piem XI.

2 ALBERTI, P. *Světec Don Bosko*. 6. vyd., v MCM vyd. 1. Olomouc: Matice cyrilometodějská, 1999, 389 s., [18] s. obr. příl. ISBN 80-726-6015-2.

3 BOSCO, Teresio. *Don Bosco: etické teorie a principy práce s lidmi*. Vyd. 1. Praha: Portál, 2000, 215 s. ISBN 80-7178-967-4.